

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418204858
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6418204858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcov: 1/ U. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. 6, XXX XX M. M., 2/ N. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. 6, XXX XX M. M., 3/ A. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. 8, XXX XX M. M., proti žalovanej: F. Z. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. A. XX, XXX XX A.-A., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 24C/18/2018 - 149 zo dňa 29. 10. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 24C/18/2018 - 149 zo dňa 29. 10. 2019 potvrdzuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcom 1/, 2/, 3/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) výrokom I. určil, že žalobkyňa 3/ je vlastníkom nehnuteľností: rodinného domu so súpisným č. XX postaveného na parcele registra KNC parcelné č. XXX, zastavanej plochy a nádvoria na parcele registra KNC s parcelným č. XXX/X o výmere 131 m², záhrady na parcele registra KNC s parcelným č. XXX/X o výmere 148 m², zastavanej plochy a nádvoria na parcele registra KNC s parcelným č. XXX o výmere 71 m², záhrady na parcele registra KNC s parcelným č. XXX o výmere 748 m², a to v spoluvlastníckom podiele 1/2, nachádzajúcich sa v okrese C., obec A.-A., katastrálne územie U. A. evidované Okresným úradom Žarnovica, zapísané na LV č. XXX. Výrokom II. súd žalobcom 1/, 2/ a 3/ priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou podanou dňa 21. 11. 2018 sa žalobcovia domáhali určenia vlastníckeho práva žalobkyne 3/ k nehnuteľnostiam uvedeným vyššie. Žalobu odôvodnili tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností. Dňa 04. 10. 2012 uzatvorila žalobkyňa 3/ - A. G. Kúpnu zmluvu so žalovanou, predmetom, ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu 1 k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam, pričom kúpna cena bola dohodou zmluvných strán dojednaná vo výške 8.333,- Eur. Následne bol vklad vlastníckeho práva žalovanej do katastra nehnuteľností povolený dňom 18. 10. 2012 pod č. V 984/2012 - Pvz 146/2012. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia vlastníckeho práva s tým, že súd vysloví, že vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012, je žalobkyňa 3/ ako pôvodný vlastník (predávajúci), nakoľko s poukazom na listinné dôkazy s osobitným zreteľom na prejav vôle žalovanej - podpis na Kúpnej zmluve zo dňa 04. 10. 2012 je zrejmé, že nejde o podpis žalovanej ako jednej zo strán záväzkovo-právneho vzťahu a z toho dôvodu je právny úkon - Kúpna zmluva zo dňa 04.

10. 2012 - absolútne neplatný. Existenciu naliehavého právneho záujmu odôvodnili žalobcovia tým, že sú spoluvlastníkmi danej nehnuteľnosti od počiatku jej vzniku, o túto sa nepretržite starajú, užívajú ju a trávajú v nej všetok svoj voľný čas. Žalobcami tvrdená absolútna neplatnosť Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012 predstavuje tak závažnú právnu skutočnosť, že ex lege je daný naliehavý právny záujem na určení spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ku ktorým majú taktiež spoluvlastnícke právo. Absolútnej neplatnosti právneho úkonu sa totižto môže dovoľávať ktokoľvek a pôsobí voči každému (erga omnes). Znamená to, že objektívnym právom je bezo sporu daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcov k podaniu žaloby o neplatnosť právneho úkonu.

3. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 24C/18/2018 - 136 zo dňa 18. 09. 2019 pripustil, aby do konania na strane žalobcov ako žalobca 3/ pristúpila A. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. 8, XXX XX M. M.. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie v predmetnej veci konštatoval zistený skutkový stav. Uviedol, že žalobkyňa 3/, ako predávajúca a žalovaná, ako kupujúca, dňa 04. 10. 2012 uzatvorili Kúpnu zmluvu, ktorou predávajúca predávala kupujúcej svoj ideálny podiel 1 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa na parcele CKN č. XXX/X zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 131 m², parc. CKN č. XXX/X záhrady vo výmere 148 m², parc. CKN č. XXX zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 71 m², parc. CKN č. XXX záhrady vo výmere 748 m² a rodinnom dome súpisné č. XX postavenom na parcele CKN č. XXX do podielového spoluvlastníctva. Kúpna cena bola určená dohodou zmluvných strán vo výške 8.333,- Eur. V bode 4.2 zmluvy zmluvné strany splnomocnili F. O. M., advokátku, na podanie návrhu na vklad, a to do 3 dní odo dňa zaplatenia kúpnej ceny podľa článku II. ods. 2.2. písm. a/ predmetnej zmluvy a na zastupovanie v konaní o povolení vkladu. Zmluvné strany prehlásili, že zmluvu uzatvárajú slobodne a dobrovoľne, s vedomím vážnosti právneho úkonu. Žalovaná, ako splnomocniteľ, plnou mocou zo dňa 26. 09. 2012 splnomocnila F. O. M. rod. A. nar. XX. XX. XXXX, na zastupovanie v jej mene v plnom rozsahu vo veci kúpy spoluvlastníckeho podielu 1 na nehnuteľnostiach vedených na Správe katastra Žarnovica, kat. územie U. A. na LV č. XXX, špecifikovanú vyššie, a to na rokovanie, uzatvorenie a podpísanie kúpnej zmluvy jej menom, vrátane návrhu na vklad do katastra nehnuteľností a zaplatenie prvej splátky kúpnej ceny vo výške 5 000,- Eur. Rozhodnutím Správy katastra Žarnovica č. vkladu V 984/12 zo dňa 18. 10. 2012 bol povolený vklad vlastníckeho práva žalovanej do katastra nehnuteľností v podiele 1 k nehnuteľnostiam na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012. V ďalšom obsahu odôvodnenia súd prvej inštancie poukázal citáciou na ust. § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a zaoberal sa aktívnou vecnou legitímáciou a existenciou naliehavého právneho záujmu. Podporne, v súvislosti s otázkou aktívnej vecnej legitímácie, poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/192/2004 a uviedol, že vecnú legitímáciu u žalobcov 1/, 2/ možno vyvodiť z ich právneho postavenia, ako spoluvlastníkov sporných nehnuteľností, ktorí v dôsledku nimi tvrdenej absolútnej neplatnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012 musia trpieť pretrvávajúci protiprávny stav, že žalovaná, ako druhý podielový spoluvlastník so spoluvlastníckym podielom vo výške 1, užíva predmetné nehnuteľnosti na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Podstata podielového spoluvlastníctva pritom spočíva v tom, že každý zo spoluvlastníkov sa podieľa na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva v rozsahu, aký zodpovedá veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu, pričom výška spoluvlastníckeho podielu, nevyjadruje konkrétnu reálnu časť veci, ale mieru, ktorou sa jednotliví spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Žalobkyňa 3/ je zmluvnou stranou podľa nej absolútne neplatnej Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012, v dôsledku ktorej previedla svoje vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v príslušnom spoluvlastníckom podiele na žalovanú, ktorá je v tomto konaní pasívne vecne legitímovaná stranou. Keďže má otázka (ne)platnosti zmluvy povahu predbežnej otázky vo vzťahu k existencii vlastníckeho práva a žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu by s definitívne neodstránila pretrvávajúci protiprávny stav, pričom po určení absolútnej neplatnosti právneho úkonu, by muselo dôjsť opätovne k ďalšiemu súdному konaniu, v ktorom by sa určovalo vlastníckeho právo k nehnuteľnosti, podaná žaloba o určenie vlastníckeho práva je jediný vhodný spôsob ochrany práv žalobcov, ktorí sú na podanie takejto žaloby aktívne vecne legitímovaní.

4. Následne sa súd zaoberal existenciou naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení. Konštatoval, že naliehavý právny záujem je aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, pričom nezáleží na tom, ako táto neistota vznikla. Bez takého určenia by bolo ohrozené či porušené žalobcov právo, alebo by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým (R 17/1972, R 53/1973). Pri právnom úkone postihnutom absolútnou neplatnosťou nastáva stav, ako keby právny úkon nebol urobený. V takomto prípade je neistým jednak právne postavenie žalobcov 1/, 2/, ako podielových spoluvlastníkov sporných

nehnutelností, ktorí bez toho, aby súd rozhodol o určení vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu vo výške 1 k sporným nehnuteľnostiam, nemôžu ich riadne užívať bez toho, aby bola odstránená právna neistota vzniknutá v dôsledku nimi tvrdenej absolútnej neplatnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012, a to z dôvodu, že bez súčinnosti so spoluvlastníkom nehnuteľností so spoluvlastníckym podielom vo výške 1, nemožno tieto užívať a rozhodovať o právnych úkonoch súvisiacich s touto spoločnou vecou. Bez tohto určenia je rovnako neistým aj právne postavenie žalobkyne 3/, ktorej právne postavenie je v dôsledku tvrdenej neplatnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012 ohrozené a sporné. Určovací žaloba okrem svojho preventívneho charakteru je na mieste tiež tam, kde pomocou nej možno eliminovať stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu, ak k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak s tým, že takáto žaloba je spravidla prípustná vo vzťahu k nehnuteľnostiam, keďže rozsudok, ktorý vyhovie žalobnému návrhu, je podkladom na vykonanie obnovy vlastníckeho práva pre žalobkyňu 3/ v príslušnom katastri nehnuteľností a na základe priaznivého rozhodnutia dôjde k zápisu vlastníckeho práva v jej prospech. Právny záujem žalobcov je naliehavý v tom zmysle, že môžu navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. V ďalšom obsahu odôvodnenia súd prvej inštancie poukázal na ust. § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 31 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, 3, § 46 ods. 1 a § 588 OZ. Poukázal na rozhodnutie R 58/1967, v zmysle ktorého pokiaľ sa niektorý z účastníkov na uzavretí kúpnej zmluvy priamo nezúčastnil, je potrebné, aby bol zastúpený zástupcom. Platný Občiansky zákonník v tretej hlave nazvanej „Zastúpenie“ upravuje iba priame zastúpenie, pri ktorom zástupca vo vzťahu k tretej osobe uskutočňuje svoje vlastné vyhlásenie vôle, a to v mene a na účet zastúpeného, v dôsledku čoho pri priamom zastúpení vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

Z oznámenia Okresného úradu Žarnovica, katastrálny odbor, zo dňa 02. 04. 2019 vyplýva, že plná moc zo dňa 26. 09. 2012 ktorou F. Z. H. splnomocňovala F. O. M., na zastupovanie vo veci kúpy spoluvlastníckeho podielu, ani iné splnomocnenie podobného obsahu, neboli súčasťou vkladu vlastníckeho práva, ktorý bol na katastri evidovaný pod č. V 984/2012. Hoci rozhodnutie Správy katastra Žarnovica č. vkladu V 984/12 zo dňa 18. 10. 2012, ktorým povolila vklad vlastníckeho práva žalovanej do katastra nehnuteľností na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012, bolo doručované okrem zmluvných strán aj F. O. M., ako splnomocnencovi, správa katastra tak robila podľa názoru súdu na základe splnomocnenia obsiahnutého v bode 4.2 Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012, v ktorom zmluvné strany splnomocnili F. O. M. na podanie návrhu na vklad, a to do 3 dní odo dňa zaplattenia kúpnej ceny podľa článku II. ods. 2.2. písm. a/ tejto zmluvy a na zastupovanie v konaní o povolení vkladu. Z vyššie uvedeného tak vyplynulo, že podpis žalovanej na Kúpnej zmluve zo dňa 04. 10. 2012 nie je pravým podpisom žalovanej, ale ide o falšovaný podpis jej splnomocnenej zástupkyne. Zmluvy o prevodoch nehnuteľností musia mať písomnú formu. Ide o výnimku zo zásady neformálnosti právnych úkonov. V prípade nedodržania zákonom ustanovenej písomnej formy ide o absolútnu neplatnosť. Ak zmluva, ktorá má byť písomná, nebola jej stranami podpísaná, nemôže vyvolať zamýšľané právne následky. Ak ktorýkoľvek z účastníkov právneho úkonu o prevode nehnuteľnosti zmluvu nepodpíše, a tak neprejaví súhlas s týmto právnom úkonom, zmluvu nemožno považovať za uzavretú (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/231/2016 - 192). Nakoľko sa na prevod nehnuteľností vyžaduje písomná forma, požiadavka písomnej formy tohto právneho úkonu potom zahŕňa aj podpis všetkých účastníkov právneho úkonu. Kúpna zmluva zo dňa 04. 10. 2012 nebola podpísaná žalovanou, táto svojím podpisom neprejavila súhlas s týmto právnom úkonom, a preto Kúpnu zmluvu zo dňa 04. 10. 2012 nemožno považovať za platne uzavretú, nakoľko nebola dodržaná zákonom stanovená písomná forma vyžadovaná pre právne úkony týkajúce sa nehnuteľností. Nedostatok predpísanej formy nemožno nahrádzať neformálnym, prípadne konkludentným prejavom vôle, a preto tento nedostatok nemohla žalovaná zhojiť uhradením doplatku kúpnej ceny. Vzhľadom na to, že súd dospel k záveru, že Kúpna zmluva zo dňa 04. 10. 2012 je v dôsledku nedodržania zákonom vyžadovanej písomnej formy absolútne neplatným právnom úkonom, žiadne ďalšie dokazovanie týkajúce sa okolností uzatvárania predmetnej kúpnej zmluvy nemôže viesť k zvráteniu záveru súdu o absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu. Keďže absolútne neplatný právny úkon nespôsobuje právne následky ani v prípade, keď na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu a vo výroku tohto rozhodnutia určil, že žalobkyňa 3/, ktorá na základe predmetnej kúpnej zmluvy previedla svoje vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v príslušnom spoluvlastníckom podiele na žalovanú, je vlastníkom uvedených nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1. O trovách rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Uviedla, že základnou podmienkou dôvodnosti, a teda východiskom prípadnej úspešnosti určovacej žaloby podľa

ust. § 137 písm. c/ CSP je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Primárne je potrebné, aby žalobca osvedčil svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, keď posúdenie osvedčenia, resp. neosvedčenia naliehavého právneho záujmu je samostatným a prvoradým dôvodom pre zamietnutie žaloby. Určovacia žaloba je spravidla opodstatnená vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určení má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo. Vzhľadom na to, že predmetom napadnutého konania bola určovacia žaloba, tak prvostupňový súd mal za potrebné primárne skúmať naliehavý právny záujem o podanie takejto žaloby v zmysle v ust. §137 písm. c/ CSP. Žalovaná je toho názoru, že na požadovanom určení naliehavý právny záujem žalobcovia 1/, 2/ nemali, nemajú a ani žalobkyňa 3/. Posúdenie platnosti zmluvy je totižto povinnosťou súdu prvého stupňa jednak v konaní o určení vlastníckeho práva, ktorého sa môže domáhať len ten, kto sa cíti byť vlastníkom vo výroku určenej nehnuteľnosti alebo aj v konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva spoluvlastníkov. Druhé zo spomenutých konaní (na základe žaloby žalobcov 1/, 2/) o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva na súde už prebiehalo pod spisovou značkou 19C/14/2018 o návrhu žalobcov 1/, 2/ voči žalovanej. Konanie bolo po späťvzati žaloby 1/, 2/ zastavené, až po tom, čo žalovaná vzájomným návrhom navrhla iný spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva, vzhľadom na investície vykonané žalovanou do spoločných nehnuteľností, pretože táto možnosť jej vyplýva priamo zo zákona - konkrétne z ustanovení § 142 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tento jej návrh však bol nesprávne súdom zaevidovaný pod samostatnou spisovou značkou a konanie o ňom bolo zastavené z dôvodu litispendencie, bez dania možnosti odvolať sa voči uzneseniu, čím bolo podľa názoru žalovanej jej týmto odňaté právo na spravodlivý proces, a teda odňaté právo konať pred súdom. Navyše v katastri nehnuteľností je u žalovanej do dnešnej doby zapísaný stav, akoby toto konanie ešte prebiehalo. Je to však stav na základe dôvodu, ktorý dávno odpadol a v súčasnosti už nie je pravdivý ale zavádzajúci pre kataster i každého, kto má právo nazrieť do katastra. Príkladom špekulatívneho postupu žalobcov je vedenie tohto súdneho konania zo strany žalobcov. Aj v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bolo povinnosťou súdu zaoberať sa v prvom rade predbežnými otázkami. V takom prípade by však zrejme nebolo možné ani len začať toto konanie o žalobe žalobcov 1/, 2/ - o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Ďalej s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR 3Cdo/241/2018 žalovaná zastáva názor, že v predmetnej veci konajúci všeobecný súd sa s otázkou existencie naliehavého právneho záujmu nevyšporiadal prednostne a kvalifikovane. Žalobcovia 1/, 2/ totiž naliehavý právny záujem videli v samotnej neplatnosti zmluvy, v ktorej síce neboli zmluvnými stranami, ale iba z nej profitovali. Žalobkyňa 3/, ktorej súd povolil vstup do konania, sa nevyjadрила, pojednávania sa nezúčastnila, a teda k tejto otázke ani vypočutá ako účastníčka nebola, pretože súd ju súd nepovažoval za potrebné vypočuť a nevyužil ani spôsob výsluchu dožiadaným súdom. Ak žalovaná namieta nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, je to dôvodom k zamietnutiu žaloby a je vylúčené, aby sa súd súčasne zaoberal tiež vecou samou. Preukazovanie naliehavého právneho záujmu je prvoradou procesnou povinnosťou súdu prvého stupňa a žalobcov o tom treba poučiť. V danom prípade žalobcovia 1/, 2/ svoje vlastnícke právo k podielu 1 nehnuteľností žalovanej, ktoré boli predmetom napadnutej zmluvy nepreukazovali a nepreukazujú. Ich právne postavenie by sa požadovaným určením vlastníctva, ako je uvedené v rozsudku k nehnuteľnostiam (v skutočnosti bolo možné iba k spoluvlastníckemu podielu osobu nezúčastnenej na konaní a neskôr žalobkyne 3/), by sa týmto nijako nezmenilo. Naďalej by ostali iba podielovými spoluvlastníkmi v 1, tak ako to bolo doteraz. Spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti je samostatným predmetom záväzkových vzťahov. Predmetom výroku rozsudku však nie je spoluvlastnícky podiel žalobkyne 3/, ale nehnuteľnosti ako také v podiele 1. Uvedený rozsudok by však právne postavenie žalobcov 1/, 2/ nezmenil, nakoľko za súčasného právneho stavu by sa v katastri nehnuteľností vyznačil len stav pred týmto údajne neplatným právnym úkonom a v danom prípade to znamená, že žalobkyňa 3/ - predávajúca - by opätovne bola zapísaná ako podielová spoluvlastníčka sporných nehnuteľností. Ďalej tvrdili, že spoluvlastníctvo im znemožňuje úplné užívanie vecí. Uvedené je v poriadku, lebo zákon im dáva iba 1 mieru účasti na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva vecí. Naďalej by teda trvalo podielové spoluvlastníctvo k druhému podielu 1 žalobkyňou 3/, ktoré údajne, ako uvádzajú, znemožňuje žalobcom 1/, 2/ riadne užívanie dotknutých nehnuteľností žalobcami v celom rozsahu a údajne ohrozuje ich právne postavenie. Z doterajšieho ich postupu sa preto dá predpokladať pripravovaný spoločný predaj nehnuteľností formou predaja oboch spoluvlastníckych podielov spoluvlastníkmi zhodnotených žalovanou, a to za aktuálnu trhovú cenu, ktorá sa medzičasom menila, a to v prospech žalobcov a na škodu žalovanej. O tejto skutočnosti - zamýšľanom predaji informovala žalobkyňa 1/ žalovanú ešte pred podaním ktorýchkoľvek žalôb, ktoré doteraz podané boli, avšak sa nepočítalo s vyplatením časti kúpnej ceny i pre žalovanú. Žalovaná je preto toho názoru, že na

určení, že žalovaná nie je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, nie je naliehavý právny záujem. Žalovaná nehnuteľnosťmi zhodnotila, umožnila žalobcom 1/, 2/ ich bezplatné užívanie bez nájomnej zmluvy a zadarmo. Nehnuteľnosťmi sčasti zariadila a v tomto roku dôkladne ako zanedbané vyčistila, pretože žalobcovia nehnuteľnosťmi prevažne, resp. i výlučne užívali, ale zanedbávali svoju povinnosť starostlivého hospodára. Podstata a ťažisko doteraz vykonaných procesných úkonov žalobcov 1/, 2/ v konaní smerovali k zamedzeniu užívania nehnuteľností aj žalovanou po nástupe žalovanej do dôchodku, keď, ako vyplýva i z podanej žaloby, kúpa spoluvlastníckeho podielu žalovanou mala poslúžiť iba žalobcom 1/, 2/ ako vylákacie zaplataenie kúpnej ceny od žalovanej s tým, že žalobcovia 1/, 2/ počítali s výlučným užívaním svojim a ich rodiny, a podľa informácie žalovanej od žalobkyne 1/ plánovaným predajom za cenu cca 70.000,- Eur pre potreby jej syna, ďalej z ohrozenia z možného nakladania s vlastníctvom žalovanou formou testamentu v prospech inej osoby po tom, čo sa jej spolužitie a užívanie nehnuteľností od žalobcov 1/, 2/ stalo neznesiteľným. Ďalej žalovaná argumentovala k vecnej legitímácii. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/51/2009, z ktorého okrem iného, vyplynulo, že dovolací súd v predmetnej veci dospel k záveru, že v konaní o určenie vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu je legitimovaný iba dotknutý spoluvlastník tohto spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že právnej sféry ďalších ostatných spoluvlastníkov sa toto konanie netýka a výsledok konania (určenie práva k spoluvlastníckemu podielu) nemôže mať na ich právne pomery žiaden vplyv, t. j. nemôže mať žiaden dopad na vymedzenie ich práv a povinností týmto súdnym rozhodnutím. V danom prípade sa konajúci súd zaoberal aktívnou a pasívnou legitímáciou, avšak „splietol si ju“ s právom byť účastníkom konania a s fikciou, že žalobcovia budú v spore úspešní, pokiaľ sú účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzujú uplatnený nárok. Ďalej vecnú legitímáciu súd videl v tom, že žalobcovia 1/, 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi v 1, ktorí v dôsledku nimi tvrdenej absolútnej neplatnosti zmluvy, musia trpieť protiprávny stav, tým, že žalovaná na základe absolútne neplatného právneho, ktorá podľa toho a užíva predmetné nehnuteľnosti protiprávne. V prvom rade tým konajúci súd ani len nepripustil, že by uzatvorená Kúpna zmluva zo dňa 04. 10. 2012, na základe ktorej u žalovanej ako podielovej spoluvlastníčky v 1 bol povolený vklad vlastníckeho, práva bola platná. I keby bola zmluva neplatná, nešlo by o protiprávne užívanie nehnuteľností ani o protiprávny stav. Konajúci súd používa pojmy a robí trestnoprávne závery, hoci dôsledky neplatnosti zmlúv upravujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. K takémuto konštatovaniu pri posudzovaní aktívnej legitímácie dospel súd v rozpore s právom a ako v prvom rade bez toho, aby sa najprv otázkou (ne)platnosti právneho úkonu exaktne zaoberal. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že žalobkyňa 3/ je zmluvnou stranou podľa nej absolútne neplatnej zmluvy. Uvedený záver nie je pravdivý. Žalobu žalobkyňa 3/ nepodávala, v konaní sa písomne k otázke platnosti kúpnej zmluvy nevyjadrila, kúpnu cenu riadne prevzala, s peniazmi ďalej nakladala a v konaní vypočítaná nebola. Do konania pristúpila až na základe návrhu žalobcov, resp. ich zástupcu. Ďalej súd konštatoval, že žaloba o neplatnosť právneho úkonu by definitívne neodstránila pretrvávajúci protiprávny stav. Súd prvej inštancie teda záver o protiprávnosti a prezumpcii neplatnosti zmluvy, ako aj aktívnej legitímácie žalobcov, nekriticky oprel výlučne o tvrdenia žalobcov 1/, 2/, porušujúc zásadu rovnosti účastníkov konania a práva na spravodlivé súdne konanie. K ohrozeniu práva užívania k spoluvlastníckemu podielu žalobcov 1/, 2/ žalovaná uviedla, že to boli práve oni, ktorí iniciovali, jednali u žalobkyne 3/ o uzavretie zmluvy, a nie žalovaná, ktorá pri tom nikdy nebola prítomná a „donútili“ žalovanú k uzatvoreniu predmetnej zmluvy, súrili uzatvorenie zmluvy nakoľko boli podielovými spoluvlastníkmi už predtým, peniaze na zakúpenie nemali a mienili nehnuteľnosťmi užívať a užívali ich v celom rozsahu a nielen vo veľkosti, ktorá zodpovedala a zodpovedá veľkosti ich spoluvlastníckeho podielu 1. Tento stav využívali od roku 2012 doteraz práve oni. V ďalšom obsahu odôvodnenia odvolania žalovaná poukázala na body 16., 17. a 18. odôvodnenia rozsudku, v ktorých sa súd vyporiadal s otázkou platnosti zmluvy zo dňa 04. 10. 2012, ktorú ako zástupkyňa za žalovanú podpísala F., advokátka. Súd dospel k záveru, že na kúpnej zmluve zo dňa 04. 10. 2012 nebola dodržaná písomná forma a podpis zmluvy je pojmovou náležitosťou písomnej formy prejavu vôle. Konštatoval absolútnu neplatnosť zmluvy ako právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ktorý nemožno odstrániť dodatočným schválením. Žiadne ďalšie ustanovenia zákona a dôvody prvostupňový súd neuviedol. Rozsudok je v tomto smere nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov tiež, ako aj pre absenciu právnych záverov. Zákon v § 39 upravuje absolútnu neplatnosť právnych úkonov, ktoré svojím obsahom alebo účelom odporujú zákonu alebo ho obchádzajú. Žalovaná uviedla, že plná moc udelená žalovanou pre advokátku obsahuje všetky súdom uvádzané náležitosti, aj náležitosti predpokladané zákonom. Nie je žalovanej známe, čo je pojem „pojmová náležitosť“ pri uzatváraní právnych úkonov. V danom prípade išlo rozhodne o priame a nie sprostredkované zastúpenie, plná moc obsahovala označenie splnomocniteľa, kto dal niekomu plnú moc zastupovať, označenie splnomocnenca a rozsah zastúpenia a podpis. Všetky uvedené náležitosti súdom plná moc mala. Zástupkyňa - advokátka konala

v mene žalovanej, čo vyplýva napr. z označenia osoby žalovanej ako kupujúcej v zmluve, ako aj z celého obsahu zmluvy a na účet žalovanej. Bola splnomocnená i na konanie s katastrom a návrh podávala v mene žalovanej. Plná moc neopravňovala advokátku konať vo vlastnom mene a na svoj účet, ani tak nekonala. Zmluva bola uzatvorená v mene žalovanej ako s kupujúcou a na jej účet, čomu svedčí spôsob v nej zakotvený platenia kúpnej ceny osobou žalovanej ako kupujúcou. Plná moc, ako to nesprávnym právnym záverom odôvodňoval prvostupňový súd, nie je súčasťou zmluvy. Tento záver súdu je nesprávny právny záver súdu a je v rozpore so zákonom. Plná moc je jednou z príloh k návrhu na vklad vlastníckeho práva. Je teda inou prílohou návrhu na vykonanie vkladu do katastra nehnuteľností ako zmluva. Žiadny zákon nestanovuje, že plná moc je súčasťou zmluvy, - ide o svojvoľný záver v rozpore s právom. Ďalej žalovaná poukázala na § 33 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak splnomocnenec prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocenstva, je splnomocniteľ viazaný, len pokiaľ toto prekročenie schválil. Uviedla, že náš právny poriadok pozná pojem ratihabícia. Počítajú s ním aj uvedené ustanovenia občianskeho zákonníka upravujúce udelenie plnej moci. Dodatočné schválenie - ratihabícia nemusí byť písomným prejavom a môže spočívať i v konkludentnom správaní, resp. i v nečinnosti toho, za koho sa konalo, v danom prípade žalovanej, resp. vykonaním ďalšieho úkonu podľa uzatvorenej zmluvy. Zvýraznila, že nešlo o žiadny stav konania bez plnej moci. I absolútny nedostatok plnej moci je odstrániteľnou vadou a možno ju doplniť dodatočne - kedykoľvek. Plná moc nie je súčasťou zmluvy. Navyše, súd použil nesprávny výklad plnej moci. „Mojím menom“ sa netýkalo len podpisovania, ale aj jednaní, uzatvorenia zmluvy, návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, vyplatenia kúpnej zmluvy. Prvostupňový súd vyššie uvedené ustanovenia o ratihabícii plnej moci neuznal, a ani ratihabíciou sa v danom prípade nezaoberal, čo však nijako neodôvodnil. Ďalej žalovaná poukázala na to, že žalobcovia sa domáhajú v žalobe v označenej veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Označenie prejednávanej veci v záhlaví rozsudku, ako aj výrok rozsudku však určuje vlastnícke právo žalobkyňi 3/ k nehnuteľnostiam v spoluvlastníckom podiele 1. Podielový spoluvlastník nie je však vlastníkom nehnuteľnosti, ale špeciálnym subjektom práva - podielový spoluvlastník. Označenie, že žalobkyňa 3/, ako vlastníčka nehnuteľností, vo výroku rozsudku a pravdepodobne aj v žalobe je v rozpore so zákonom, na základe zavádzajúcej žaloby pravdepodobne za účelom nenápadnosti deklarovania inak neexistujúcej aktívnej legitímácie žalobcov a nedostatku naliehavého právneho záujmu na určení predmetu záväzkových vzťahov spoluvlastníctva k spoluvlastníckemu podielu.

6. Žalovaná namietala i rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania. Podľa nej, tento výrok nie je dostatočne určitý. Súd o trovách konania nerozhodol jednotlivo, ale spoločne, pravdepodobne spoločne a nerozdielne. Nie je to však dostatočne určito vyjadrené. Nebolo možné rozhodnúť hlavne o priznaní 100 % trov žalobcom v 1/, 2/, vzhľadom na nepreukázanie naliehavého právneho. Inak bolo povinnosťou súdu tieto trovy krátiť pri spoločnom zastúpení na 50 % podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Povinnosťou súdu však je v rozsudku rozhodnúť o priznaní trov, a teda aj o spôsobe priznania trov. Súdny úradník v uznesení môže rozhodovať výlučne o ich výške. Žalovaná preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcov 1/, 2/, 2/ voči žalovanej zamietne. Alternatívne navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Odvolanie žalovanej bolo doručené žalobcom 1/, 2/, 3/ prostredníctvom ich právneho zástupcu dňa 13. 01. 2020.

8. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovanej vyjadrili podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 28. 01. 2020. Uviedli, že odvolanie žalovanej v plnom rozsahu za nedôvodné, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na dostatočne odôvodnenej, zrozumiteľnej a racionálnej právnej argumentácii, založenej na správnom právnom posúdení veci, pričom sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami. Žalovaná sa v podanom odvolaní venuje viacerým absurdným, vymysleným, nepreukázaným, ale hlavne irelevantným skutkovým tvrdeniam. Tieto skutkové tvrdenia majú skôr za cieľ defraudovať najmä žalobcov 1/, 2/, ktorí nepreukázané, vyfabulované a subjektívne pocity a domnienky žalovanej absolútne odmietajú. Žalobcovia predovšetkým konštatovali, že žalovaná počas celého konania pred súdom prvej inštancie jej patriace prostriedky procesného útoku a procesnej obrany náležitým spôsobom nevyužívala a koncentrovala sa skôr na viaceré osobné a nesúvisiace skutkové tvrdenia demonštrujúce jej negatívny vzťah k žalobcom. Až v odvolacom konaní prichádza s argumentáciou, ktorú mohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Doktrínálny výklad žalovanej je však bez konkrétnejšej a detailnejšej právnej argumentácie, orientuje svoju argumentáciu na už ukončené konanie vedené pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom, sp. zn. 19C/14/2018, ktoré nemá a objektívne ani nemôže mať absolútne

žiadny súvis s predmetom prebiehajúceho konania. Z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, že súd otázku naliehavého právneho záujmu posudzoval i v úzkej previazanosti s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, pričom správnosť takéhoto postupu potvrdzuje aj doterajšia judikatúra najvyšších súdnych autorít, vrátane právnej náuky. Pokiaľ sa týka existencie naliehavosti právneho záujmu, žalovaná sa opätovne snaží navodiť dojem, že súd prvej inštancie pochybil, keď údajne sa touto otázkou mal zaoberať až po tom, čo sa vysporiadal s otázkou aktívnej vecnej legitímácie. Otázku naliehavého právneho záujmu nie je možné skúmať diferencovane od procesnej podmienky aktívnej vecnej legitímácie tak, ako to nesprávne v podanom odvolaní uvádza žalovaná. Napriek tomu, že žalobkyňa v závere podaného odvolania vymenúva odvolacieho dôvody, ktorými odôvodňujeme svoje odvolanie, opätovne neuvádza, v čom konkrétne by mal spočívať nesprávny procesný postup súdu v takom rozsahu, že znemožnil aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podané odvolanie je v tejto časti odvolacieho dôvodu nepreskúmateľné, mimoriadne frázovité a vágne. Ďalej k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP žalobcovia uviedli, že v podanom odvolaní žalovaná tento znova nekonkretizuje. Žalovaná nevymedzila odvolací dôvod v súlade s požiadavkou Civilného sporového poriadku, tento je i v tejto časti absolútne nepreskúmateľné. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP žalobcovia uviedli, že dôkaznou iniciatívou od počiatku konania disponujú samotné procesné strany, pričom súd nie je oprávnený vykonávať dokazovanie ex off. Žalovaná od počiatku konania nerešpektovala zásadu sudcovskej koncentrácie, keď azda prvý a zároveň posledný návrh na vykonanie dokazovania výsluchom žalobkyne 3/, iniciovala až v záverečnej fáze konania, teda nemožno povedať, že by prostriedky procesného útoku a procesnej obrany uplatnila riadne a včas. Ďalej žalobcovia uviedli, že súd prvej inštancie si správne vyabstrahoval predmet konania, keď za zásadnú otázku pre rozhodnutie vo veci samej považoval žalobcami tvrdú absolútnu neplatnosť právneho úkonu - Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012. Posúdenie otázky absolútnej neplatnosti právneho úkonu je otázkou právnou, pričom ani prípadný výsluch žalobkyne 3/, by nebol spôsobilý priniesť relevantné skutočnosti do právneho posúdenia súdu. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že žalovaná sa už vo svojom prvom písomnom vyjadrení zo dňa 24. 01. 2019 priznala, že Kúpnu zmluvu zo dňa 04. 10. 2012 vlastnoručne nepodpísala a ako sa na základe vykonaného dokazovania neskôr ukázalo, ani žalovanou predložená a podľa nášho názoru antidatovaná plná moc nebola súčasťou Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012 a ani súčasťou návrhu na vklad. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali na podrobnú a absolútne právne správnu argumentáciu súdu prvej inštancie v bodoch 17. a 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Predmetná plná moc je však udelená len na základe jednostranného prejavu vôle samotnej žalovanej bez toho, aby s tým pani JUDr. Emília Balogová prejavila súhlasnú vôľu. Ak sa z hľadiska platného udelenia splnomocnenia vyžaduje súhlasný prejav vôle oboch subjektov, teda tak splnomocniteľa, ktorý splnomocnenie udeľuje, ako aj splnomocnenca, ktorý splnomocnenie prijíma, potom je predložená plná moc absolútne neplatná. V kontexte týchto skutočností je zrejmé, že Kúpnu zmluvu zo dňa 04. 10. 2012 žalovaná nepodpísala, žiadne splnomocnenie v čase podpisu zmluvy platne neudelila a teda ide o absolútne neplatný právny úkon. Napriek evidentnej snahe žalovanej presvedčiť odvolací súd o možnosti konvalidácie a priori absolútne neplatného právneho úkonu žalobcovia uviedli, že absolútnu neplatnosť právneho úkonu nemožno žiadnym spôsobom zhojiť/sanovať, teda konvalidovať, či ratihabovať. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu skúma súd ex off, nastáva ex lege, pôsobí erga omnes, ex tunc. Ratihabícia, či konvalidácia je v prípade absolútne neplatného právneho úkonu nemožná. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) CSP žalobcovia uviedli, že žalovaná nepreukázala žiadny z prostriedkov procesného útoku alebo procesnej obrany, ktorý by nemohla uplatniť bez svojej viny v konaní pred súdom prvej inštancie. Navyše v podanom odvolaní neuviedla konkrétne prostriedky procesnej ofenzívy, či defenzívy, ktoré by bolo potrebné uplatniť a dôvody, pre ktoré tieto prostriedky nemohla uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie. S poukazom na všetky uvedené dôvody žalobcovia navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

9. Vyjadrenie žalobcov 1/, 2/, 3/ bolo doručené žalovanej dňa 18. 02. 2020 s možnosťou sa k uvedenému vyjadriť.

10. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcov 1/, 2/, 3/ vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 02. 03. 2020. Uviedla, že v plnom rozsahu sa pridrižiava dôvodov a návrhov uvedených v odvolaní zo dňa 20.12.2019. Namietala, že vo vyjadrení žalobcov absentuje ustanovenie zákona v rozpore, s ktorým bola kúpna zmluva zo dna 4.10.2012 uzatvorená a chýba akýkoľvek právny záver v tomto smere. Rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné. Vyjadrenie žalobcov je všeobecné, abstraktné a nekonkrétne. Takéto vyjadrenie zodpovedá názoru žalobkyne, že súd k ničím neodôvodnenému záveru dospel iba nekritickým

osvojením si tvrdení prvotných žalobcov 1/, 2/, ktorým v konaní chýbala a chýba aktívna legitimácia. K jej nadobudnutiu nedošlo ani pripustením ďalšej účastníčky na strane žalobcov - žalobkyne 3/, ktoré iba účelovo navyšuje trovy konania, v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Ani samotný súd nedospel k záveru, že plná moc v čase uzatvorenia zmluvy nebola a že došlo k vyhotoveniu plnej moci ex post, ako to klamlivo zavádza právny zástupca účastníkov konania na strane žalobcov. Opätovne žalovaná poukázala na ust. § 31 ods. 1, ods. 4, § 32 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 33 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka. Opätovne učinila výklad pojmu „ratihabitio“ a zvýraznila, že forma schválenia právneho úkonu nie je predpísaná. Zvýraznila, že konajúci prvostupňový súd ustanovenia Občianskeho zákonníka opomenul aplikovať na danú plnú moc, a teda aj na právny vzťah a nijako ich nepoužil na posúdenie plnej moci so zákonnými dôsledkami pre právny úkon ako taký, z ktorého bola oprávnená i zaviazaná žalovaná ako kupujúca a nadobudla nehnuteľnosti špecifikované v zmluve. Súd prvej inštancie svoje závery neoprel o právny poriadok Slovenskej republiky upravujúci právne vzťahy. Záverom uviedla, že podstatou celej žaloby je len skutočnosť, že žalobcovia 1/, 2/ úmyselne spochybňujú zmluvu, a to len z dôvodu, že žalovanej nemienia vyplatiť aktuálnu hodnotu spoluvlastníckeho podielu a nikdy takýto úmysel ani nemali. Žalovaná je presvedčená, že podnetom, aby odkúpila spoluvlastnícky podiel od t. č. žalobkyne 3/ je skutočnosť, že automaticky, tak ako po celý život, predpokladali, že ich bude podporovať a vzdá sa všetkých majetkových práv tak, ako to žalovaná robila obeťavo doteraz. V tomto smere považuje tvrdenia právneho zástupcu žalovanou o jej klamstvách, protiprávnosti hraničiace z trestnoprávnymi ustanoveniami.

11. Vyjadrenie žalovanej k vyjadreniu žalobcov bolo doručené žalobcom 1/, 2/, 3/, resp. ich právnomu zástupcovi dňa 06. 04. 2020. Žalobcovia sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadrili.

12. Dňa 22. 04. 2020 žalobcovia 1/, 2/, 3/, každý samostatne, konajúcemu súdu prvej inštancie písomne oznámili, že v súdnej veci dňa 15. 04. 2020 odvolali plnomocenstvo jednotlivu udelené žalobcami 1/, 2/, 3/ na zastupovanie v konaní advokátskej kancelárii JUDr. Peter Tonhauser, advokát, s.r.o., so sídlom Jána Cikkeru 8, Banská Bystrica. Zároveň požiadali o doručovanie všetkej korešpondencie, vrátane rozhodnutia odvolacieho súdu na adresy trvalých pobytov žalobcov.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario, napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Podľa § 23 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo aj „OZ“), zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve.

17. Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

18. Podľa § 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu.

19. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

20. Na základe podaného odvolania žalovanej tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania,

ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovanej a odvolacie dôvody uvedené v odvolaní odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcov dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

21. Nad rámec uvedeného a osobitne k jednotlivým odvolacím námietkam žalovanej, odvolací súd uvádza nasledovné:

22. V prejednávanej veci sa pôvodne podanou žalobou domáhali žalobcovia 1/, 2/ určenia, že Hilda Chlumecká, nar. 20. 11. 1937, je vlastníčkou nehnuteľností špecifikovaných v žalobnom návrhu vedených na LV č. 538, a to v spoluvlastníckom podiele 1. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie, súd prvej inštancie na návrh žalobcov uznesením č.k. 24C/18/2018 - 136 zo dňa 18. 09. 2019 rozhodol, že pripúšťa vstup A. G. ako žalobkyňa 3/ do konania. Po právoplatnosti uvedeného rozhodnutia tak na strane žalobcov vystupovali žalobcovia: U. C. ako žalobkyňa 1/ a N. C. ako žalobca 2/, ako podieloví spoluvlastníci predmetných špecifikovaných nehnuteľností v 1, a žalobkyňa 3/ A. G. ako osoba, ktorej vlastníctvo v podiele 1/2 má súd prvej inštancie výrokom súdneho rozhodnutia určiť, pričom A. G. je pôvodnou predávajúcou spoluvlastníckeho podielu 1 k špecifikovaným nehnuteľnostiam, ktorý na základe kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012 previedla na žalovanú, ako kupujúcu.

23. Kúpnu zmluvu zo dňa 04. 10. 2012 však ako kupujúca nepodpísala samotná nadobúdateľka - žalovaná F.. Z. H., ale na základe udeleného plnomocenstva na uzavretie zmluvy „jej menom“ za ňu predmetnú kúpnu zmluvu podpísala F.. O. M., ktorá na základe udeleného plnomocenstva následne podávala i návrh na vklad vlastníckeho práva katastru nehnuteľností.

24. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom výrokom I. určil, že žalobkyňa 3/ - A. G. je vlastníkom špecifikovaných nehnuteľností v podiele 1, keď dospel k záveru o absolútnej neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012, nakoľko predmetnú kúpnu zmluvu vlastnoručne nepodpísala žalovaná ako nadobúdajúca (kupujúca) a zmluva o prevode nehnuteľností - spoluvlastníckeho podielu k nim, trpí nedostatkom písomnej formy. Uvedený právny úkon je v tomto dôsledku absolútne neplatným právnym úkonom, pričom absolútnu neplatnosť nemožno následne zhojiť, či konvalidovať.

25. Súd prvej inštancie sa pred vecným posúdením dôvodnosti uplatnenej žaloby zaoberal otázkou danosti (existencie) naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení a rovnako vyriešil a zdôvodnil otázku aktívnej vecnej legitímácie všetkých žalobcov na podanie predmetnej žaloby. Následne, po kladnom zodpovedaní uvedených otázok a konštatovaní danosti naliehavého právneho záujmu a aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, pristúpil súd k odôvodneniu samotného meritórneho rozhodnutia vo veci samej, ktorým určil vlastníctvo pôvodnej predávajúcej k predmetným nehnuteľnostiam a to v podiele 1 v dôsledku absolútnej neplatnosti vyššie uvedeného prevodného právneho úkonu.

26. V podanom odvolaní žalovaná namieta správnosť záverov súdu prvej inštancie v každej vyššie uvedenej čiastkovej otázke; v podanom odvolaní žalovaná namieta nedostatok naliehavého právneho záujmu, má za to, že žalobcovia 1/, 2/ nie sú aktívne vecne legitímovaní na podanie žaloby a rovnako za vecne nesprávny považuje záver súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti právneho úkonu - Kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012.

27. Odvolací súd uvádza, že revíznemu prieskumu v dôsledku odvolacích námietok žalovanej, podrobil rozsudok súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu a konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie

v meritórnej časti je vecne správne, po právne správnom posúdení otázok existencie naliehavého právneho záujmu a aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v predmetnej veci.

28. Odvolací súd na odvoláciu námietku žalovanej týkajúcu sa naliehavého právneho záujmu uvádza, že žalobu o určenie, že žalobkyňa 3/ je podielová spoluvlastníčka nehnuteľností označených v žalobe, možno v zmysle § 137 CSP podradiť pod ust. § 137 písm. c/ CSP tak, ako uvedené správne subsumoval už súd prvej inštancie, teda ako žalobu, ktorou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

29. V danom prípade ide o pozitívnu určovaciu žalobu, kde všeobecným predpokladom na takejto žalobe je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol prípadný vyhovujúci rozsudok po právnej stránke významný. Žalobca musí naliehavý právny záujem na určení žalovaného práva preukázať. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Právny záujem musí mať dostatočnú intenzitu, ktorá sa prejavuje v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva. Absencia naliehavého právneho záujmu je dôvodom pre zamietnutie žaloby. Pri žalobe o určenie či tu právo je alebo nie, konkrétne vo veci o určenie vlastníckeho práva je spravidla takáto určovacia žaloba právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. Naliehavý právny záujem na určovacej žalobe je daný jej spôsobilosťou byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedal skutočnému stavu (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/179/2010).

30. Naliehavý právny záujem sa má viazať na konkrétny určovací petit a má súvisieť s vyriešením otázky, či sa danou žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti najmä žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Pri rozhodovaní o existencii naliehavého právneho záujmu musí súd posúdiť, či podaná určovacia žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany práva žalobcu a či po takomto rozhodnutí o určovacej žalobe nebude potrebné ďalšie, iné konanie. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o prvoradý a samostatný dôvod pre zamietnutie žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, je potrebné žalobu bez ďalšieho zamietnuť bez potreby zaoberať sa meritom veci. S poukazom na uvedené je zrejmé, že žalobkyňa 3/ má ako priama účastníčka právneho úkonu, ktorým bolo prevádzané pôvodne jej patriace vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v podiele 1, na určení naliehavý právny záujem, nakoľko určovacím výrokom súdu má byť rozhodnuté o existencii alebo neexistencii vlastníckeho práva žalobkyne 3/. U uvedenej je naliehavý právny záujem na takomto určení bezpochyby daný, nakoľko výrokom súdu bude zodpovedaná pre žalobkyňu 3/ zásadná otázka - či je alebo nie je vlastníčkou konkrétnych nehnuteľností v (žalovanom) podiele 1/2.

31. Pokiaľ sa týka žalobcov 1/, 2/, ako vlastníkov predmetných nehnuteľností v ostatnom spoluvlastníckom podiele 1, i u týchto strán sporu súd prvej inštancie správne konštatoval danosť, existenciu naliehavého právneho záujmu na takomto určení, práve s poukazom na existenciu podielového spoluvlastníctva sporových strán k predmetným nehnuteľnostiam a teda existenciu vlastníckej plurality subjektov na spoločných nehnuteľnostiach vymedzenú jednotlivými spoluvlastníckymi podielmi. Právne postavenie žalobcov 1/, 2/ je neisté vo vzťahu k otázke, s kým tvoria spoluvlastnícke spoločenstvo k predmetným nehnuteľnostiam. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že právna neistota je v takomto spoluvlastníckom spoločenstve podstatná a významná z dôvodu spoločného hospodárenia s vecou a spoločného užívania veci. Odvolací súd navyše dodáva, že v budúcnosti, resp. kedykoľvek v súčasnosti, môže vzniknúť právna neistota i v prípade prevodu spoluvlastníckeho podielu niektorého zo spoluvlastníkov (teda sporových strán), kedy zo zákona vyplýva podielovému spoluvlastníkovi povinnosť ponúknuť zamýšľaný prevádzaný spoluvlastnícky podiel ostatným spoluvlastníkom prednostne (zákonné predkupné právo). Pokiaľ žalobcovia 1/, 2/, ako podieloví spoluvlastníci špecifikovanej nehnuteľnosti, majú za to a tvrdia, že v dôsledku neplatnosti právneho úkonu má byť, resp. je vlastníkom nehnuteľnosti odlišná osoba než tá, ktorej vlastníctvo svedčí na základe zápisu na liste vlastníctva, uvedený rozpor faktického stavu so stavom právnym, predstavuje stav právnej neistoty v spoluvlastníckych vzťahoch, ktorá odôvodňuje danosť naliehavého právneho záujmu na určení, ktorá z označených osôb je vlastníkom predmetných nehnuteľností v tvrdenom

spoluvlastníckom podiele. Vzhľadom na charakter podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti a nutnosť spoločného rozhodovania o veci (nehnuteľnosti) ako takej, je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva v podiele 1 i u žalobcov 1/, 2/, ktorí sú rovnako podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti v podiele 1.

32. Napriek skutočnosti, že vysloveným určením o vlastníctve označenej osoby v 1 nie je priamo dotknuté vlastníctvo žalobcov 1/, 2/ k ich spoluvlastníckemu podielu 1, uvedené určenie (určovací výrok súdneho rozhodnutia) má priamy vplyv a dosah na právne postavenie žalobcov 1/, 2/ existujúcich v podielovom spoluvlastníctve so stranou sporu. Súd prvej inštancie tak dospel k správne právnemu záveru o tom, že v predmetnej veci je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení u všetkých žalobcov.

33. S uvedenou otázkou úzko súvisí i posúdenie otázky aktívnej vecnej legitímácie, pričom aktívnu vecnou legitímáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva, alebo povinnosti, ktoré je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitímácie aktívnej znamená, že subjekt nie je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, resp. práva, na základe ktorého môže žiadať od povinného určité plnenie, alebo iný nárok. Aktívnu vecnou legitímáciou sa teda rozumie také hmotno-právne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi i procesné právo si tento hmotno-právny nárok uplatňovať. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania a jednou z podstatných otázok, ktoré si súd musí vyriešiť. Súd žalobe môže vyhovieť len vtedy, ak žaluje osoba, ktorá je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, pričom ak sa uvedené v konaní nepreukáže, súd žalobu zamietne zo záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

34. I v tejto otázke dospel súd prvej inštancie k správne právnemu záveru o danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcov 1/, 2/, 3/, keďže žalobkyňa 3/ je priamou účastníčkou právneho úkonu - zmluvnou stranou kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012, ktorej neplatnosť je v konaní tvrdená. Vo vzťahu k žalobcom 1/, 2/, žalovaná v podanom odvolaní namietala nesprávny právny záver súdu prvej inštancie v otázke aktívnej vecnej legitímácie i s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu, keď uviedla: „z odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010 sp. zn. 3Cdo 51/2009 vyplýva, že každá vec, teda aj nehnuteľnosť (teda aj nehnuteľnosť) môže patriť jedinému vlastníkovi, ale môže byť v podielovom spoluvlastníctve viacerých osôb (§ 136 Obč. zák.). Podstata podielového spoluvlastníctva spočíva v tom, že každý zo spoluvlastníkov sa podieľa na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva v rozsahu, aký zodpovedá veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu (§ 137 ods. 1 Obč. zák.); výška spoluvlastníckeho podielu, pretože ide o právny vzťah len „ideálny“, nevyjadruje konkrétnu reálnu časť veci, ale mieru, ktorou sa jednotliví spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Tento ideálny podiel na spoluvlastníctve, ktorý je tiež predmetom občiansko-právnych vzťahov v zmysle § 118 ods. 1 OZ má charakter samostatnej „veci“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/27/2005), preto sa právny osud jednotlivých podielov posudzuje samostatne. So zreteľom na uvedené dovolací súd v citovanej veci dospel k záveru, že v konaní o určení vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu je legitímovaný iba dotknutý spoluvlastník tohto spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že právnej sféry ďalších ostatných spoluvlastníkov sa toto konanie netýka a výsledok konania (určenie práva k spoluvlastníckemu podielu) nemôže mať na ich právne pomery žiaden vplyv, t. j. nemôže mať žiaden dopad na vymedzenie ich práv a povinností týmto súdnym rozhodnutím“.

35. K uvedenej argumentácii žalovanej odvolací súd uvádza, že po detailnom oboznámení sa s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, na ktoré na podporu svojho záveru žalovaná poukázala, konštatoval, že žalovaná pre svoju potrebu v odvolacom konaní pozmenila právnu vetu a samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, keď najvyšší súd v uznesení sp. zn. 3 Cdo/51/2009 zo dňa 20. októbra 2010, na ktoré žalovaná poukazuje vyslovil na strane 7 odôvodnenia rozhodnutia: „So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v konaní o určení vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu, je pasívne legitímovaný iba dotknutý spoluvlastník tohto spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že právnej sféry ďalších ostatných spoluvlastníkov sa toto konanie netýka a výsledok konania (určenie práva k spoluvlastníckemu podielu) nemôže mať na ich právne pomery žiaden vplyv, t. j. nemôže mať žiaden dopad na vymedzenie ich práv a povinností týmto súdnym rozhodnutím“.

Vynechaním slova „pasívne“ legitímovaný žalovanou, tak žalovaná argumentovala k inej právnej otázke, než bola v konaní sporná - k otázke pasívnej legitímácie, ktorá svedčí žalovanej ako osobe,

ktorej vlastníctvo je sporné a v konaní namietané, avšak žalovaná uvedeným rozhodnutím mienila argumentovať k otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcov 1/, 2/ tvrdiac, že táto nie je daná i s poukazom na citované (avšak pozmenené) rozhodnutie najvyššieho súdu.

36. Odvolací súd pre úplnosť poukazuje i na ďalší obsah odôvodnenia predmetného uznesenia NS SR zväzňovaného žalovanou, keď konajúci dovolací súd okrem iného uviedol: „vecnú legitímáciu v konaní o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je, či nie je nemajú výlučne len tí, ktorí sú účastníkmi sporného vzťahu, alebo práva; prípustné je tiež určenie právneho vzťahu alebo práva, ktorých sa navrhovateľ z hľadiska hmotného práva nezúčastnil, ak sa takto právny vzťah, alebo právo dotýka jeho právnej sféry a ním požadované určenie preto môže ovplyvniť jeho právne postavenie“.

37. Práve žalovanou uvádzané rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak jednoznačne podporuje záver o aktívnej vecnej legitímácii nielen žalobkyne 3/, ako priamej účastníčky prevodného právneho úkonu, ktorý je v konaní namietaný, ale i o aktívnej vecnej legitímácii žalobcov 1/, 2/, ako podielových spoluvlastníkov, ktorí neboli priamo účastníci prevodného právneho úkonu, ale uvedený sa priamo dotýka ich vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a môže ovplyvniť ich právne postavenie. S poukazom na uvedené dôvody a správny výklad existujúcej judikatúry najvyšších súdnych autorít, odvolací súd vyhodnotil odvoláciu námietku týkajúcu sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie ako nedôvodnú.

38. K samotnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie a záveru o neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2012 z dôvodu nedostatku podpisu nadobúdajúcej osoby a teda nedostatku písomnej formy predmetného právneho úkonu kúpnej zmluvy, odvolací súd uvádza, že i v tomto smere konštatuje vecnú správnosť záverov súdu prvej inštancie a stotožňuje sa s dostatočným odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a na neho poukazuje. Je potrebné zväzňovať, že v konaní ani nebola sporná otázka, že žalovaná ako osoba nadobúdajúca vlastníctvo k nehnuteľnostiam a to v podiele 1, nadobúdací titul t. j. kúpnu zmluvu zo dňa 04. 10. 2012, sama nepodpísala, avšak pri učení predmetného právneho úkonu za ňu a jej menom konala F., na základe udeleného plnomocenstva, aby za žalovanú konala „jej menom“.

39. F. tak s vedomím žalovanej a z jej poverenia podpísala predmetnú kúpnu zmluvu menom žalovanej, avšak nevystupujúc na základe uvedeného plnomocenstva za ňu, ale podpisom predmetnej kúpnej zmluvy prejavujúc vôľu F. - žalovanej. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že danosť vôle je základným predpokladom každého právneho správania - tvorí podstatnú, neopominuteľnú a ničím nenahraditeľnú (výkladom neodstrániteľnú náležitosť právneho úkonu. Právny úkon je prejavom vôle, s ktorým právny poriadok spája vznik, zmenu, alebo zánik práv a povinnosti účastníkov právneho vzťahu. Podstatu právneho úkonu tvorí prejav vôle. Vôľa je nenahraditeľným elementom (prvkom) prejavu vôle. Prejav je odrazom (vyjadrením) psychického vnútra človeka rozpoznateľný v objektívnej realite. Aby sa vôľa mohla objektívnej realite (navonok) uplatniť, musí byť vyjadrená tak, aby bola rozpoznateľná a uplatniteľná. Pokiaľ ide o prejav vôle výslovný (vyjadrený napr. slovom, písmom, kresbou a pod.) spravidla ľahšie možno v ňom identifikovať uvedené rozlišovacie znaky charakterizujúce vôľu a jej obsahovú stránku. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2012 sp. zn. 7MCdo 12/2011).

40. Vzhľadom na skutočnosť, že kúpnu zmluvu o prevode spoluvlastníckeho podielu zo dňa 04. 10. 2012 podpísala za nadobúdateľa iná osoba, avšak jeho menom (t. j. menom žalovanej), uvedený podpis tretej osoby nie je autentickým prejavom vôle osoby konajúcej právny úkon, ktorý sa ako nevyhnutná a nenahraditeľná zložka právneho úkonu pre jeho platnosť vyžaduje. Učinenie právneho úkonu inou osobou t. j. podpis zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu odlišnou osobou, avšak simulujúc súhlasný prejav vôle podpisovanej osoby, spôsobuje absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu.

„Pokiaľ ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu treba uviesť, že táto pôsobí priamo zo zákona (ex lege), a to od počiatku (ex tunc), bez ohľadu na to, či sa tejto neplatnosti niekto dovolal; preto právne účinky, t. j. subjektívne občianske práva a občianskoprávne povinnosti z takto absolútne neplatného právneho úkonu nevzniknú. Súd prihliada k absolútnej neplatnosti právneho úkonu i bez návrhu, t. j. z úradnej povinnosti. To však platí vzhľadom k prejednacej zásade, ktorá ovláda občianske súdne konanie (§ 101 ods. 1 OSP) len za predpokladu, že skutočnosti, ktoré sú s absolútnou neplatnosťou právneho úkonu spojené vyjdú v konaní najavo. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu nemožno podľa platného právneho stavu spätne zhojiť, ani dodatočným schválením (ratihabíciou), ani odpadnutím vady prejavu

vôle (tzv. konvalidáciou). Samozrejme, že absolútnej neplatnosti právneho úkonu sa možno dovolať aj námietkou vznesenou proti takejto žalobe (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. novembra 2010 sp. zn. 3 Cdo/73/2009).

S poukazom na vyššie uvedené dôvody i s poukazom na existujúcu judikatúru najvyšších súdnych autorít, odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovanej obsiahnuté v odvolaní žalovanej ako nedôvodné a odvolaním napadnutý rozsudok v jeho meritórnom výroku I. ho potvrdil ako vecne správny.

41. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i výrok II. v odvolaní napadnutého rozsudku o trovách konania, ktorým súd vyslovil, že žalobcom 1/, 2/, 3/ priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Žalobcovia netvorili spoločenstvo nerozlučné, preto nebol dôvod, aby súd prvej inštancie ukladal povinnosť žalovanej zaplatiť náhradu trov konania žalobcom „spoločne a nerozdielne“. Neuvedením uvedeného sa má za to, že žalovaná má túto povinnosť voči každému zo žalobcov samostatne, voči každému v rozsahu 100% nároku. Vzhľadom na to, že žalobcovia 1/, 2/, 3/ boli v konaní pred súdom prvej inštancie procesne úspešní v celom rozsahu s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP im prislúcha právo na náhradu trov konania vzniknutých z uplatnením práva pred súdom prvej inštancie a to v rozsahu 100%. Pokiaľ v podanom odvolaní žalovaná namietka, že bolo povinnosťou súdu trovy krátiť pri spoločnom zastúpení na 50% podľa § 13 ods. 2 Vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odvolací súd uvádza, že v tejto fáze konania rozhoduje len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške náhrady trov rozhodne osobitným uznesením súdny úradník. Práve pri určení výšky bude predmetom prieskumu a rozhodovania i správna aplikácia ustanovení Vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. S poukazom na uvedené odvolací súd nezhliadol ako dôvodnú ani odvolaciu námietku týkajúcu sa výroku o trovách prvoinštančného konania. Odvolací súd preto ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie i v jeho závislom výroku II. o trovách prvoinštančného konania.

42. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 ods. 1, 262 ods. 1 CSP a 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom odvolaním žalovanej táto nebola úspešná ani v časti, keďže v odvolacom konaní nedošlo ani k čiastočnej revízii rozhodnutia súdu prvej inštancie a celý procesný úspech v odvolacom konaní tak prináleží žalobcom 1/, 2/, 3/. Títo boli v podstatnej časti odvolacieho konania zastúpení právnym zástupcom z radov advokátov a jeho prostredníctvom sa k odvolaniu žalovanej i vyjadrili a preto v súvislosti s odvolacím konaním im aj preukázateľne trovy vznikli s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a procesný úspech žalobcov 1/, 2/, 3/ v celom rozsahu v odvolacom konaní, odvolací súd osobitným výrokom vyslovil, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcom 1/, 2/, 3/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).